

SLUJBA SFÂNTULUI CUVIOS MACARIE PROTOPSALTUL

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2024

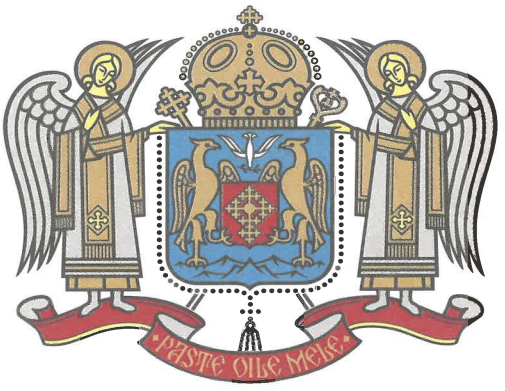

SLUJBA
SFÂNTULUI CUVIOS
MACARIE PROTOPSALTUL

SLUJBA SFÂNTULUI CUVIOS MACARIE PROTOPSALTUL

PUBLICATĂ CU BINECUVÂNTAREA
PREAFERICITULUI PĂRINTE
DANIEL
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ŞI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREŞTI – 2024

Slujba a fost alcătuită de Schim. Iosif Cismaș (Schitul Almaș, Arad) și a fost aprobată de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române prin Hotărârea nr. 10.260 / 2022.

Redactor coordonator: Arhim. Chiril Lovin
Tehnoredactare: Aurelia Droană
Coperta: Laura-Raluca Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Slujba Sfântului Cuvios Macarie Protopsaltul / lucrare publicată cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. - Bucureşti: Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă, 2024
ISBN 978-973-616-761-4

2

© – EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ŞI DE MISIUNE ORTODOXĂ – 2024

ISBN 978-973-616-761-4

SLUJBA
SFÂNTULUI CUVIOS MACARIE PROTOPSALTUL

(31 august)

La Vecernia Mică

La *Doamne, strigat-am...*, se pun stihirile pe 4, glasul al 8-lea, podobie: *Ce vă vom numi...*

Cum te vom numi, o, Macarie? Cântăreţ, ca pe Asaf, cel ce-I cânta lui Dumnezeu, veselind cu al său glas tot poporul Israel? Părinte, că ai sporit obştea Bisericii? Ori dascăl, că pe toţi i-ai învăţat cu sârg? Ca mierea îţi sunt glăsuirile cu care luminezi toată latura; deci, roagă-te pentru sufletele tuturor. (de două ori)

Cum te vom numi, o, Macarie? Alăută însuflată sau organ dumnezeiesc? Dulce grai ce răspândeşte înţeles duhovnicesc? Psaltire care mângâi pe cei întristaţi? Făclie înaintea cântăreţilor? Că mari îţi sunt lucrările, prin care ne luminezi pe toţi. Deci, roagă-te pentru sufletele tuturor.

Cum te vom numi, o, Macarie? Vestitor al măreţiei Dumnezeului ceresc, prin cuvânt meşteşugit şi îngereştile cântări? Călăuză spre lăcaşurile veşnice? Lumină, că ai limpezit înţelegerea, slujind, cinstite, aproapelui cu graiul şi cu priceperea? Deci, roagă-te pentru sufletele tuturor.

Slavă..., glasul 1:

Să-l fericim, toată adunarea bisericească, pe veselitorul sufletelor, pe cel ce a avut râvnă neîmpuţinată pentru frumuseţile netrecătoare şi a dobândit înţelegere mai presus de cele pământeşti, pe cel ce cu glasul străpunge inimile noastre, preschimbându-le prin dulceaţa harului, care ne aduce şi ne face să stăruim în sfântul lăcaş al Dumnezeului nostru, spre slava Sa şi spre mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum...,

a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Primind rugăciunile păcătoşilor şi netrecând cu vederea suspinul celor din necazuri, mijloceşte la Cel născut din curatul tău pântece, ca să ne mântuim, preasfântă Fecioară!

LA STIHOAVNĂ

Glasul al 2-lea, podobie: *Casa Efratului...*

Slavă lui Dumnezeu înălţăm în limba noastră, prin a ta osteneală şi prin înţelepciune, cinstite Macarie!

Stih: Cânta-voi Domnului în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi (*Psalm* 103: 34).

„Bucură-te!", strigăm cu multă mulţumire, că bună rânduială ai pus, preaînţelepte, în slujbele Bisericii.

Stih: Cântaţi Domnului, binecuvântaţi numele Lui, binevestiţi din zi în zi mântuirea săvârşită de Dumnezeul nostru (*Psalm* 95: 2)!

Imnuri dumnezeieşti, cântare îngerească şi dreaptă învăţătură ţi-a fost întreaga viaţă, Părinte Macarie!

Slavă..., a Treimii, asemenea:

Tatăl, născând din veci pe Fiul, Care în lume a luat firea noastră, răbdând şi răstignirea, ne mântuieşte în Duhul Sfânt.

Şi acum...,

a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Maica lui Dumnezeu, Fecioară nepătată, te cântă tot pământul, deci mijloceşte nouă iertarea păcatelor.

TROPARUL

Glasul al 5-lea,

podobie: *Pe Cuvântul cel împreună...*

Rugăciune în inimă neîncetat având, ai înţeles, Cuvioase, tainele cele cereşti, de aceea ai jertfit întreagă viaţa ta dumnezeieştilor cântări, tălmăcindu-le cu sârg în graiul dulce al ţării, din multă dragoste de oameni, de Dumnezeu insuflate Macarie!

Slavă..., al Tropar,

glasul al 3-lea, podobie: *De frumuseţea...*

Lira Cuvântului, trâmbiţa Duhului ai fost, Macarie, slujind aproapelui, şi insuflat de Dumnezeu, pe Care-L chemai în taină. Cu multă

strădanie, ai jertfit toată viaţa ta cântărilor Bisericii după graiul românilor; de aceea, îţi cinstim osteneala, cântându-ţi slava veşnică.

Şi acum..., Troparul Brâului Maicii Domnului, glasul al 8-lea:

Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul preacuratului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale le-ai dăruit, prin naşterea ta cea mai presus de fire nestricate rămânând, că întru tine şi firea se înnoieşte, şi vremea. Pentru aceasta, te rugăm, pace lumii dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

La Vecernia Mare

Se cântă *Fericit bărbatul...*, starea întâi. La *Doamne, strigat-am...*, se pun stihirile pe 8: 4 din Minei, ale Brâului Maicii Domnului, repetând pe cea dintâi, şi acestea ale Cuviosului:

Glasul 1, podobie: *Ceea ce eşti bucuria...*

Să lăudăm în cântare, toţi, pe Macarie, cel ce în limba noastră a cântat îngereşte, imnuri aducându-I lui Dumnezeu spre sfinţirea poporului, căci căuta a înţelege rostul adânc al cuvântului dumnezeiesc. (de două ori)

Prin rugăciunea de taină ţi-ai sfinţit inima şi, luminându-ţi mintea, ai înţeles cele înalte, şi har ai primit a teologhisi, de la Părintele luminilor; pentru aceasta, cu toţii te lăudăm, fericite Macarie!

Cu glăsuire preadulce cântând, Macarie, ai veselit auzul, luminând cugetarea, şi sufletul de patimi ţi l-ai curăţit, alungând întunericul, slujba Bisericii, Sfinte, împodobind, prin cuvânt cu înţelegere.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Venit-a astăzi ziua în care să-l prăznuim, fraţilor, pe cântăreţul; psalţii, pe protopsaltul; ucenicii, pe părintele nostru! Să-l slăvim pe slăvitorul sfinţilor, zicându-i: Bucură-te, fericite Macarie, cel ce fericeşti Biserica lui Hristos cu glăsuirile tale; bucură-te, mângâietorule al sufletelor cu dulceaţa cântărilor celor de Dumnezeu însuflate; bucură-te, luminătorule al inimilor noastre cu înţelegerea viersuirii! Nu înceta, deci, a te ruga pentru cei ce urmează ostenelii tale în via Domnului şi pentru toată obştea creştinilor.

Şi acum..., a Brâului Maicii Domnului, din Minei, glasul al 2-lea:

Precum cu o cunună prealuminoasă s-a împodobit Biserica lui Dumnezeu cu sfântul tău brâu, preacurată Născătoare de

Dumnezeu, și, bucurându-se, se luminează astăzi și în taină dănțuiește, grăind ție, Stăpână: Bucură-te, diademă cinstită și coroana dumnezeiești slave; bucură-te, singura slavă și veșnica veselie a plinătății credincioșilor; bucură-te, limanul, ocrotirea și mântuirea noastră, a celor ce alergăm la tine!

Vohod cu cădelnița

Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE

Din *Cartea întâi a Cronicilor*, citire:

(*1 Paralipomena* 15: 3, 16-17, 19, 22, 27-28; 16: 2, 4-5, 7-11, 23, 36-37, 42)

În vremea aceea, a adunat David pe toţi israeliţii la Ierusalim, ca să ducă chivotul lui Dumnezeu la locul pe care i-l pregătise el. Apoi a poruncit David căpeteniilor leviţilor să pună pe fraţii lor cântăreţi cu instrumente muzicale, cu psaltirioane, ca să vestească în glas tare de bucurie. Aceştia au pus pe leviţii: Eman, fiul lui Ioil, pe Asaf, fiul lui Berechia, iar, din urmaşii lui Merari, au pus pe Etan, fiul lui Cuşaia. Eman, Asaf şi Etan cântau puternic din chimvale de aramă. Iar Henaia, căpetenia leviţilor, era dascăl de cântări, pentru că era iscusit în acestea. David era îmbrăcat cu veşminte de vison; asemenea erau îmbrăcaţi şi toţi leviţii care aduceau chivotul, şi cântăreţii, şi Henaia, căpetenia muzicanţilor şi a cântăreţilor. Aşa tot Israelul a adus chivotul legământului Domnului cu strigăte de bucurie, cu sunete de corn, de trâmbiţe, de chimvale şi de harpe. După ce David a isprăvit de adus arderile de tot şi jertfele de pace, a binecuvântat poporul în numele Domnului, apoi a pus la slujbă înaintea chivotului Domnului din leviţi, ca să slăvească, să mulţumească şi să preaînalţe pe Domnul Dumnezeul lui Israel, şi anume: pe Asaf, căpetenie; al doilea după el a pus pe Zaharia; apoi urmau cei cu psaltirioane şi harfe, iar Asaf cânta din chimvale. În această zi David, pentru întâia oară, a dat, prin Asaf şi fraţii lui, următorul psalm de laudă Domnului: „Lăudaţi pe Domnul şi chemaţi numele Lui; vestiţi între neamuri lucrările Lui! Cântaţi, cântaţi în cinstea Lui! Spuneţi toate minunile Lui! Lăudaţi-vă cu numele cel sfânt al Lui! Să se bucure inima celor ce-L caută pe El! Alergaţi la Domnul şi la ajutorul Lui; căutaţi faţa Lui pururea! Cântaţi Domnului în tot pământul, binevestiţi din

zi în zi mântuirea Lui! Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Israel din veac în veac!" Şi tot poporul a zis: „Amin! Aliluia!" Şi a lăsat David acolo, înaintea chivotului legământului Domnului, pe Asaf şi pe fraţii lui, ca să slujească ei înaintea chivotului neîncetat, în fiecare zi. Împreună cu ei, Eman şi Iditun slăveau pe Dumnezeu, cântând din trâmbiţe.

Din *Cartea a doua a Cronicilor*, citire:
(*2 Paralipomena* 29: 20-21, 25-30, 35-36)

În vremea aceea s-a sculat regele Iezechia foarte de dimineaţă, a adunat căpeteniile cetăţii şi s-a dus la templul Domnului. Şi au adus şapte viţei, şapte berbeci, şapte miei şi şapte ţapi, ca jertfă pentru păcat: pentru regat, pentru lăcaşul de sfinţire şi pentru Iuda. A poruncit apoi preoţilor, fiilor lui Aaron, ca să aducă arderi-de-tot pe jertfelnicul Domnului. Apoi a aşezat în templul Domnului leviţi cu chimvale, cu harfe şi cu alăute, după rânduiala lui David şi a lui Gad, văzătorul regelui, şi a lui Natan proorocul, fiindcă de către Domnul se aşezase această rânduială prin proorocii Lui. Şi stăteau leviţii cu instrumentele de cântare ale lui David şi preoţii cu trâmbiţele. Şi a poruncit Iezechia să se aducă arderi-de-tot pe jertfelnic. Şi în vremea când a început arderea-de-tot, a început şi cântarea pentru Domnul cu trâmbiţele şi cu instrumentele de cântare ale lui David, regele lui Israel. Şi toată adunarea a făcut rugăciuni, iar cântăreţii au cântat din fluiere, până s-a săvârşit arderea-de-tot. Iar după terminarea arderii-de-tot, regele şi toţi care se aflau cu el s-au plecat şi s-au închinat. Iezechia regele şi căpeteniile au zis către leviţi să slăvească pe Domnul în cuvintele lui David şi ale lui Asaf văzătorul, şi ei L-au slăvit cu mare bucurie şi s-au plecat la pământ şi s-au închinat. Aşa s-a aşezat la loc slujba în templul Domnului. Şi s-a bucurat Iezechia dimpreună cu tot poporul, că Dumnezeu a potrivit aşa pe popor, încât s-a făcut acest lucru, cum nici nu se aşteptase.

Din *Înţelepciunea lui Iisus Sirah*, citire:
(*Sirah* 39: 1-6, 8-9, 11, 17-20; 44: 1, 4-6, 11, 15; 47: 9-11)

Înţeleptul va cerceta înţelepciunea tuturor celor de demult şi se va îndeletnici în prorocii. Graiurile bărbaţilor celor vestiţi le va păzi şi va străbate cuvintele cele pline de tâlc. Înţelesul ascuns al

pildelor îl va căuta şi în tainele proverbelor va pătrunde. În mijlocul celor mari va sluji şi înaintea povăţuitorilor se va arăta. În pământul neamurilor străine va umbla, că el cântăreşte, între oameni, cele bune şi cele rele. Inima sa, de dimineaţă, şi-o înalţă spre Domnul, Cel ce l-a zidit, şi înaintea Celui Preaînalt se va ruga. De va vrea Domnul cel Mare, de duhul înţelegerii se va umple. Atunci ca ploaia va revărsa cuvintele înţelepciunii sale şi în rugăciune se va mărturisi Domnului. El va arăta învăţătura dăscăliei sale şi în legea legăturii cu Domnul se va lăuda. Ascultaţi-mă pe mine, fiii cei cuvioşi, şi odrăsliţi ca trandafirul ce creşte lângă curgerea apei. Şi ca tămâia bine-mirosiţi şi înfloriţi ca şi crinul; lăudaţi în cântări şi binecuvântaţi pe Domnul întru toate lucrările. Daţi slavă numelui Său şi vă mărturisiţi spre lauda Lui în cântările buzelor şi în alăute. Să lăudăm pe bărbaţii cei vestiţi în neamul lor. Ei erau plini de sfat în înţelegerea lor, vestiţi fiind în prorocii; povăţuitori ai poporului în sfaturi şi în înţelegerea ştiinţei. Aveau cuvinte înţelepte în învăţătura lor, cercând versurile cântăreţilor şi glăsuind cântări scrise. Numai aceştia sunt bărbaţii milei, ale căror fapte bune nu s-au uitat. Înţelepciunea lor o povestesc popoarele şi lauda lor o vesteşte adunarea. Precum David, care cu toată inima L-a lăudat şi L-a iubit pe Cel ce l-a făcut. Şi a pus cântăreţi înaintea altarului şi din glasul lor se auzeau versuri dulci. A dat sărbătorilor bunăcuviinţă şi a împodobit praznicele până la culme, lăudând numele cel sfânt al Domnului şi de dimineaţă umplând de cântare sfântul lăcaş.

LA LITIE

Stihira hramului, apoi aceste idiomele:

Glasul 1:

Veseliţi-vă întru Domnul, toţi cei care vă închinaţi lui Dumnezeu în limba românească, astăzi, la sărbătoarea fericitului Părinte Macarie, că acesta, punând pe altarul Treimii tămâia minunată a dragostei sale, cea încercată în multe osteneli şi tristeţi, a umplut văzduhul cel înţelegător de mireasma cunoştinţei, împărtăşind ca un îngeresc slujitor tuturor credincioşilor bucuria graiurilor sfinţilor. Deci, pe acesta fericindu-l, să-l rugăm să mijlocească la Hristos pentru sufletele noastre.

Acelaşi glas:

Bucură-te cu bucurie mare, cetate a Bucureştilor; tresaltă, Iaşule, la prăznuirea dascălului vostru! Voi, străvechilor lăcaşuri Gorgota şi Bârnova, sărbătoriţi pe întâi-stătătorul vostru; iar tu, vestită lavră de la Neamţ, care, ca o pasăre binecuvântată, ţi-ai trimis puii sfinţi în toate marginile ţării, veseleşte-te împreună cu mănăstirea Căldăruşani de cel ce v-a lăsat aleasă moştenire! Alungă viforul tristeţii, Viforâta, că din cuprinsul tău sufletul dreptului s-a născut în fericirea care nu se va mai lua de la el, rugându-se pentru sufletele noastre.

Glasul al 2-lea:

„Dacă prin limbă nu veţi da cuvânt lesne de înţeles, cum se va cunoaşte ce aţi grăit?", a zis odinioară marele Pavel, cel ce s-a ostenit mai mult decât toţi pentru buna întocmire a Bisericii. Iar tu, vrednicule de pomenire, Macarie fericite, ureche de ucenic având, bine ai cumpănit să slujeşti cuvântul Apostolului. Pentru aceasta, ţi-ai înălţat glasul în graiul părinţilor tăi, lăudând Dumnezeirea cea în trei Ipostasuri, ca şi noi să putem pricepe tainele credinţei şi împreună să cântăm: Doamne, slavă Ţie!

Glasul al 3-lea:

Grăit-ai din curăţia inimii, ca de la Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos, cum zice Scriptura, îndulcind auzul credincioşilor şi minunând pe mai-marii poporului, căci glasul tău lămurea cele tainice, iar pe cele umbroase le lumina, chipul întocmirii lăuntrice preschimbându-l spre primirea înţelesurilor dumnezeieşti, prin care sfinţind sufletele ascultătorilor, slujitor al Mântuitorului nostru te-ai arătat, Căruia roagă-te pentru pacea lumii şi a Bisericii.

Glasul al 4-lea:

Nu pot să nu laud, Cuvioase Macarie, şi pe cel de un duh cu tine, pe părintele şi fratele tău, pe Sfântul Ierarh Grigorie, mintea cea înaltă, îngerul Bisericii Valahiei, împreună cu care aţi revărsat, în toate ţinuturile locuite de românii dreptslăvitori, lumina scrierilor sfinţilor, punându-ne înainte podoabele virtuţilor lor şi îndemnându-ne să-i cinstim după datorie. Rugaţi-vă, dar, de Dumnezeu purtătorilor Părinţi, pentru cei ce vă laudă cu credinţă.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Cântat-ai, Cuvioase Macarie, cu duhul, dar ai cântat şi cu mintea, că, în trezvie plinind

slujirea stranei şi căutând pătrunderea înţelesurilor stihului, harul cel nezidit din cuvânt a pătruns în sufletul tău, adeverind că nu întru înţelepciunea omenească s-au alcătuit dumnezeieştile cântări, ci, de la Duhul fiind mişcaţi vrednicii bărbaţi, de cele negrăite s-au umplut şi cu înţelepciune de Sus pe acelea în cuvânt le-au prefăcut. Şi pe noi, dar, prin rugăciunile tale, înţelepţeşte-ne să-ţi urmăm smerit în chemarea cu care am fost chemaţi pe calea îndumnezeirii.

Şi acum..., asemenea:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, şi te slăvim noi, credincioşii, după datorie, pe tine, cetatea neclătinată, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri, glasul al 5-lea,
podobie: *Bucură-te, cămara...*

Bucură-te, că iubitor de Hristos te-ai arătat, iubind podoaba Bisericii, crescând în dreapta credinţă şi cu ardoare lucrând toată făptuirea Evangheliei, iubit-ai cântările sfinţitoare, Macarie, şi, prin acestea, strălucitu-ţi-ai sufletul, cu evlavie împlinind rânduielile. Astfel, te-a aşezat Hristos, cu mila şi harul Său, preacuvioase Părinte, luminător al poporului. Deci, roagă-L pe Domnul să reverse peste lume bogată mila Sa.

Stih: Cânta-voi Domnului în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi (*Psalm* 103: 34).

Bucură-te, că vestitor de Hristos şi învăţător te-ai arătat Bucureştilor; cu gură dumnezeiască ai îndemnat, lămurind, la lucrarea sfântă a poruncilor. Cuvântul Scripturilor, răsunând de pe limba ta plin de dulceaţă, după graiul părinţilor, veselitu-ne-a şi auzul, şi inima, multă îndrăzneală dând spre plinirea virtuţilor, căci cunoştinţa cea bună ne luminează voirile. Pe Domnul, dar, roagă-L să ne audă glăsuirea şi viersul cântărilor.

Stih: Cântaţi Domnului, binecuvântaţi numele Lui, binevestiţi din zi în zi mântuirea săvârşită de Dumnezeul nostru (*Psalm* 95: 2)!

Bucură-te, că la Hristos ai adus fără prihană mieluşei pentru jertfa Lui, rupându-i, Sfinte, de lume şi amăgirile ei, prin dulceaţa sfântă a cântărilor, că tu, luminându-te prin lucrările harului, în nevoinţe, în trezvie şi smerenie, născător de fii întru

Duhul te-ai arătat, căile cele tainice spre ruga lăuntrică i-ai învăţat din cercare pe cei ce te-au avut părinte îndrumător; deci, roagă-L pe Domnul ca în inimi să ne pună preasfânt numele Lui.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Să se bucure astăzi toată suflarea românească, la plinirea proorociei Sfântului Montanus, că, iată, în limba părinţilor noştri lăudăm minunile lui Dumnezeu, slujbă cuvântătoare aducând Celui ce din iubire de oameni S-a răstignit pentru noi, şi de înţelegerea noimelor veselindu-ne şi pătrunzând adâncul stihuirii, ne primenim sufletele spre înnoirea vieţii şi, cu acest har făptură nouă făcându-ne, mulţumim mijlocitorului nostru, celui ce nu s-a întors de la nicio osteneală pentru a ne odihni pe noi. Pe Cuviosul Macarie aşadar să-l cinstim după datorie, cerându-i ca părtaşi să ne facă de-a pururea slavei lui Hristos.

Şi acum..., a Brâului Maicii Domnului, din Minei, glasul al 2-lea:

Gândul și mintea curățindu-ne, cu îngerii să prăznuim și noi luminat, începând cântarea lui David, Fecioarei Mirese a Împăratului Hristos, Dumnezeul nostru, zicând: Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfinţeniei Tale, că ai împodobit-o pe ea ca pe un palat frumos și ai dăruit-o cetăţii Tale, Stăpâne, ca să o apere și să o acopere de cei potrivnici, cu puternică tăria Ta, pentru rugăciunile ei.

La binecuvântarea pâinilor, se cântă Troparul Cuviosului de două ori (sau cele două Tropare ale lui) și Născătoare de Dumnezeu, Fecioară... (o dată).

La Utrenie

După catisma întâi, sedealna, glasul 1, podobie: *Mormântul Tău, Mântuitorule...*

Cântai neîncetat Dumnezeului nostru, prin multe privegheri curăţindu-te, Sfinte, că dragostea slujbelor alunga somnul ochilor, luminându-te cu înţelesul cântării; de aceea, noi tot prin cântări îţi aducem cinstire, Macarie!

Slavă..., Și acum...,
a Brâului, glasul al 3-lea,
podobie: *De frumusețea...*

Întru podoaba fecioriei tale, pe Cuvântul cel preafrumos L-ai născut și pe Acesta cu brâul tău, Curată, ca pe un prunc l-ai încins. Deci, acest brâu l-ai dăruit slugilor tale, Stăpână, acoperământ, ajutor și izvor de sfinţenie, a cărei

cinstită așezare, toți cu credință o prăznuim, preasfântă Fecioară.

După catisma a doua, sedealna, glasul al 4-lea, podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...*

Cu evlavie ai slujit al Bucureştilor odor, pe Dimitrie cel Nou, ocrotitorul cel smerit, cel ce degrab conteneşte toată nevoia. El ți-a ajutat în osteneala ta, el te-a şi suit pe înălțimi de virtuți şi, cu acela stând acum în ceruri, Sfinte Macarie, rugați-vă ca Domnul nostru să ne primească osteneala cântărilor.

Slavă..., Și acum..., a Brâului, glasul al 3-lea, podobie: *De frumusețea...*

Naștere fără stricăciune și feciorie numai tu ai avut, Prea-binecuvântată, și încingere de mântuire ai dăruit oamenilor brâul tău cel sfânt, care și până acum rămâne nestricat, dumnezeiască Mireasă; prin care noi, robii tăi, Curată, luăm de la Dumnezeu mare milă.

Polieleul și Mărimurile:

Stih 1: Tot pământul să se închine Ţie şi să cânte Ţie, să cânte numelui Tău!

Fericimu-te pe tine, Sfinte Cuvioase Părinte Macarie, cel ce prin cântările tale îndulceşti auzul şi luminezi mintea.

Stih 2: Cânta-voi Domnului în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi.

Veniți, toate cetele cântăreților, să-l lăudăm pe Sfântul Macarie, dascălul nostru, zicând: pe împodobitorul Casei Domnului!

Stih 3: Cânta-voi şi voi înţelege, mergând pe cale fără prihană.

Stih 4: Cântați Domnului, binecuvântați numele Lui, binevestiți din zi în zi mântuirea săvârșită de Dumnezeul nostru!

Stih 5: Către El am strigat cu gura mea şi L-am preaînălţat cu limba mea.

Stih 6: Umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfânt este lăcaşul Tău, minunat întru dreptate.

După polieleu, sedealna, glasul al 3-lea, podobie: *Pentru mărturisirea...*

Bun îndemn ai dat odinioară lui Nectarie, cel ce, în Athos, a fost numit privighetoarea privegherilor. Pentru aceasta, Părinte Macarie, îndrumă și acum ceata cântăreților, insuflându-le și râvnă, și pricepere, şi preschimbându-i în alăute ale Duhului.

Slavă..., Și acum..., a Brâului, glasul al 4-lea, podobie: *Arătatu-Te-ai astăzi...*

Punerea cinstitului tău brâu o prăznuiește astăzi poporul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, și cu osârdie strigă ție: Bucură-te, Fecioară, lauda creștinilor!

Antifonul întâi al glasului al 4-lea

Prochimenul, glasul al 4-lea:

Se vor lăuda cuvioşii întru slavă şi se vor bucura întru aşternuturile lor.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea cuvioşilor.

Toată suflarea..., Evanghelia Utreniei din 5 decembrie

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Apoi idiomela, glasul al 6-lea:

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule după mare mila Ta...

Uşă mare ţi s-a deschis, fericite Macarie, cel numit portarie, spre lucru mult, cum a zis Pavel, deşi mulţi erau potrivnici, însă, încingându-te cu credința, ai biruit toată împotrivirea, sfinţind şi luminând pe toţi cei ce cu dragoste cântă alcătuirile cântărilor tale și primesc de la Dumnezeu mare milă.

CANOANELE

Se pun două Canoane din Minei şi Canonul Cuviosului, al cărui acrostih este: «Îl cânt pe Macarie Protopsaltul. Iosif»

Cântarea 1. Glasul al 8-lea

Irmos: *Pe faraon, cel ce se purta în car...*

Îl cânt cu sârg pe întâiul psalt, Macarie, neputincios fiind eu, dar cer însuflarea luminoasă a Duhului, prin care, întărindu-mă, să primesc înţelesuri, spre a-i cuprinde priceperea şi a-i lăuda nevoinţele.

Lui Dumnezeu de când te ştii cântări aduci, Sfinte Macarie, cu tot meşteşugul celor vechi şi celor noi, dar, pricepând, la fraţii tăi te-ai întors, fericite, pe limba noastră cântându-ne toate măreţiile Domnului.

Coborând mintea în adâncul inimii, slujeai Preasfintei Treimi, fără încetare, în chip înţelegător, că ai luat predania cea din obştea nemţeană, de la al tău dascăl Macarie, însă şi de la Dionisie.

A Născătoarei de Dumnezeu:

În netăcute glăsuiri slăvindu-te, îţi cerem ţie mereu, curată Fecioară, ocrotire grabnică, să mijloceşti la Fiul tău pentru ţara aceasta şi pentru pacea întregii lumi, că tu ai născut Viaţa veşnică.

Catavasie: Cruce însemnând Moise...

Cântarea a 3-a

Irmos: *Cel ce a întărit întru început...*

Negura lumii lepădând, te-ai îndreptat către Athos, îngerescul chip aici îmbrăcându-l, şi ca un rob te-ai nevoit ca să te faci fiu Tatălui, Care, văzându-ţi râvna, ţi-a trimis raza Cuvântului.

Trupul slăbindu-ţi în postiri, ţi-ai hrănit cugetarea, întărind-o prin cuvântul Scripturii iar glasul Sfinţilor Părinţi te-a

săturat, Macarie, dreapta învățătură ca un izvor adăpându-te.

Pe Cuviosul Cucuzel ţi l-ai aflat întărire şi ca pildă în privegherile tale, că Preasfânta i-a grăit, cu glasul ei cel mângâietor: „Cântă-mi cu sârg, Ioane, că-mi sunt plăcute cântările!”

A Născătoarei de Dumnezeu:

Este deplin adeverit că Preacurata cinsteşte privegherea şi cântările noastre, de aceea, să-i cântăm cu veselia inimii, dar şi cu osteneală, spre răsplătirea cea veşnică.

Sedealna, glasul al 8-lea,
podobie: *Pe Înțelepciunea și Cuvântul...*

Credincios părinteştilor rânduieli şi sporind în virtuţile sufleteşti, lumina lăuntrică ţi-a schimbat ţie cugetul şi te-a făcut jertfă vie şi casnic al Domnului, luminător de obşte cu darul cuvântului, iar cu a ta cântare, cea cu har dăruită şi bună înţelegere, veselitu-ne-ai inima, preacinstite Macarie! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare greşelilor celor ce cu credință cinstesc pomenirea ta.

Slavă..., Și acum..., a Brâului, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat...*

Punerea cinstitului tău brâu luminos o prăznuieşte Biserica și cu osârdie grăieşte către tine: Fecioară curată, ocroteşte pe toți de puterea vrăjmaşilor; sfărâmă întărâtările barbarilor celor necredincioşi și îndreptează viața noastră, ca să facem voile Domnului cele dumnezeieşti.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Tu eşti tăria mea, Doamne...*

Mirul ceresc s-a revărsat, o, Macarie, peste tine, dându-ţi multă dragoste spre a sluji fraţilor de-un neam. Drept aceea, Sfinte, noi răsplătim osteneala ta, în laude şi imnuri săvârşind al tău praznic şi cerându-ţi smerit rugăciunile.

Ai fost luat de la grădina Athonului să dai roadă în graiul strămoşilor, că te vădeai bun cuvântător, deci, tu, fericite, ne-ai luminat cu al tău sfânt glas, în Ţara Românească, arătându-ne calea spre cetatea cerească şi veşnică.

Ce glăsuiai de la altarul bisericii, cu zdrobire, nu din vârful buzelor, îţi revărsa inima arzând, sufletul tău, Sfinte, în Dumnezeu bucurându-se. Aşa, lucrând cu fapta, învăţai totdeauna şi pe alţii poruncile Domnului.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Ai ruşinat toată oştirea vrăjmaşilor, Preacurată, prin curata naştere, că Dumnezeu om

S-a arătat pentru mântuirea din stricăciunea păcatului a firii muritoare, care prin amăgire de aceia robită era cumplit.

Cântarea a 5-a

Irmos: *Pentru ce m-ai lepădat...*

Rânduitu-te-ai, Sfinte, spre slujirea sfinţilor şi a Bisericii, neprecupeţindu-ţi osteneala şi truda, Macarie, ci, în privegheri şi cu a Duhului simţire, sârguiai la-ntocmirea cântărilor.

Izvodit-ai, Părinte, cu înţelepciunea adâncă a Părinţilor, imnuri măiestrite care suie la ceruri, Macarie, sufletul şi mintea celor ce-ascultă cu credinţă, întărindu-i spre lucrarea poruncilor.

Evanghelia păcii propovăduind-o cu glasul cântărilor, ai avut ca roadă ucenici ce, cu râvnă urmându-te, bucură şi astăzi a credincioşilor mulţime, prin cântări împodobind sărbătorile.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Purtătoarea Vieţii, care L-a născut pe Dumnezeul tuturor, Maica nenuntită, ne-a vădit că iubeşte cântările cele sfinţitoare şi răsplăteşte celor care sârguiesc la acestea cu dragoste.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Curăţeşte-mă, Mântuitorule...*

Robit de voie ai fost bunei slujiri a aproapelui, prin glasul tău cel ceresc şi plin de-nţelegere răpindu-le cugetul în lumina Vieţii, fericitule Macarie!

Odihnă nu ai avut, Sfinte Părinte Macarie, până ce n-ai tălmăcit în limba românilor cântările slujbelor, ca folos să aibă şi pe Domnul să Îl laude.

Trimis ai fost de Hristos, ca un apostol al neamului, în limba noastră să cânţi cu sârg bunătatea Lui şi slava cea veşnică, întru care, Sfinte, ai stat cu mintea, Macarie!

A Născătoarei de Dumnezeu:

Ocara noastră s-a şters când Dumnezeu Fiul S-a-ntrupat din Maică fără bărbat, minunea minunilor, păcatul strămoşilor iertându-l Stăpânul şi cu harul Său umplându-ne.

Condacul

Glasul al 3-lea, podobie: *Fecioara astăzi...*

Din pruncie ai deprins cântarea sfintelor slujbe, ca să lauzi pe Hristos cu îngereştile cete. Domnului bineplăcut-ai, şi Maicii Sale, sfinţilor te-ai arătat următor, Părinte; deci, Macarie sfinţite, tot în cântare cinstim pomenirea ta.

Sau acesta, glasul al 8-lea,
podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Ai învăţat din pruncie cu osârdie meşteşugul cel sfinţitor al cântărilor şi, desăvârşindu-te, ţi-ai revărsat bogăţia,

cu grăirea românească împodobind Biserica spre rodire duhovnicească întru înțelegere. Pentru aceasta, cântăm: Bucură-te, fericite Macarie!

Icosul

Nevrednic sunt eu să cânt pe cântăreţul, să împletesc cunună celui ce a fost aflat vrednic să împletească sfinţilor cununi ori să-mi înalţ glasul înaintea celui cu glăsuiri cereşti. Dar nici să tac nu pot, căci focul lăuntric mă arde şi inima îmi tresaltă, strigând:

Bucură-te, liră dumnezeiască;

Bucură-te, harfă duhovnicească.

Bucură-te, cel ce ne-ai înmiresmat cu mireasma cunoştinţei;

Bucură-te, cel ce ne-ai întărit pentru luptele credinţei.

Bucură-te, povăţuitor pe cărările cereşti;

Bucură-te, cuvântător despre cele netrupeşti.

Bucură-te, fluier păstoresc de Dumnezeu însuflat;

Bucură-te, viers meşteşugit, lui Dumnezeu închinat.

Bucură-te, psaltire a Mângâietorului;

Bucură-te, trâmbiţă a Cuvântului.

Bucură-te, a cântăreţilor îndrumare;

Bucură-te, pentru toți binecuvântare.

Bucură-te, fericite Macarie!

SINAXAR

Întru această lună, august, în ziua a 31-a, pomenirea Cuviosului și de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru Macarie Protopsaltul.

Sfântul Cuvios Macarie s-a născut în anul 1763 în Țara Românească, din părinți binecredincioși. A crescut într-o familie evlavioasă cu trei copii, dintre care doi au simțit din tinerețe chemarea către viața monahală: Sfântul Macarie și sora sa, monahia Iustina. Cuviosul Macarie s-a nevoit din copilărie să învețe meșteșugul cântării psaltice. A studiat o vreme la Odesa, unde a deprins și limba greacă, apoi s-a întors la București, unde a devenit ucenic al predicatorilor Catedralei Mitropolitane, Macarie Dascălul și Dionisie, amândoi fii duhovnicești ai Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț. Legătura sufletească pe care Sfântul Macarie a avut-o cu arhimandritul Macarie Dascălul, monah râvnitor, deprins cu lucrarea rugăciunii și aplecat spre studiul și traducerea scrierilor patristice, a sădit în sufletul său dorul de a merge în Sfântul Munte Athos. Ajuns acolo, tânărul psalt a primit la tunderea în monahism numele Macarie, urmând cu vrednicie părintelui său duhovnicesc prin nevoințe și prin traducerea cântărilor bisericești. După un timp în care a deprins rânduiala de viețuire monahală, Cuviosul s-a întors la București, unde a fost hirotonit ieromonah pe seama Catedralei Mitropolitane. Pentru cunoștințele sale teologice, dar și pentru calitățile sale de bun orator, în anul 1804 a primit

ascultarea de predicator al Curții Domnești. Între anii 1805 și 1808, Cuviosul Macarie a mers la Iași pentru a studia alături de Petru Vizantie, protopsaltul Patriarhiei Ecumenice, după care s-a întors la București și a primit ca ascultare stăreția Mănăstirii Gorgota de lângă Târgoviște. Împodobit de Dumnezeu cu multe daruri, Sfântul Macarie a reînființat școala mănăstirii, la care a fost dascăl de psaltichie. În anul 1817 a revenit la București pentru a studia noua notație muzicală cu Petru Efesiul. Doi ani mai târziu, Mitropolitul Dionisie Lupu a reînființat școala de muzică a Mitropoliei Țării Românești și l-a numit pe Sfântul Macarie conducător al acesteia, dându-i și ascultarea să tălmăcească și să așeze cântările bisericești potrivit specificului limbii române, pe noua notație psaltică. De aceea, până la sfârșitul vieții sale, Sfântul Macarie s-a ostenit la traducerea în limba română a cântărilor liturgice așezate pe notație psaltică de marii protopsalți bizantini. Unii împotrivitori, însă, nu concepeau să existe cărți de cântare psaltică în limba română. Aceștia l-au împiedicat să își tipărească lucrările, deși a încercat în Țara Românească, la Sibiu și la Budapesta. În anul 1823, cu mari greutăți, a reușit să tipărească la Viena *Teoreticonul*, *Irmologhionul* și *Anastasimatarul*, cele dintâi cărți psaltice tipărite în limba română. Prin osteneala și darul său de a fi dascăl și luminător al tinerilor, după numai zece ani de slujire la școala de muzică psaltică din București, mulți au deprins meșteșugul psaltichiei, ucenicii săi deschizând școli de muzică în toate orașele mari din Țara Românească. Dumnezeu a lucrat ca în această scurtă perioadă, prin rugăciunea și truda Sfântului Macarie Protopsaltul, slujbele bisericilor la care până atunci se auzeau mai mult cântări în limba greacă, pe care foarte puțini le înțelegeau, să fie înlocuite de cântările în limba română, spre folosul duhovnicesc al poporului. Cuviosul Macarie publică în 1827 la București *Tomul al doilea al Antologiei*, o lucrare în care adună cântări psaltice la Utreniile de peste an. Odată cu exilarea Sfântului Grigorie Dascălul din scaunul de mitropolit al Țării Românești (10 februarie 1829), Cuviosul Macarie Protopsaltul, apropiat al mitropolitului, se retrage la Iași. Acolo este primit de Mitropolitul Veniamin Costachi al Moldovei, care îi dă ascultarea de a deschide o școală de muzică psaltică după modelul celei de la București. Tot cu acest prilej i se încredințează și stăreția Mănăstirii Bârnova din județul Iași. În urma unor împotriviri, se retrage la Mănăstirea Neamț, unde traduce multe cântări psaltice și înființează o școală de muzică. Atunci când Sfântul Grigorie Dascălul este rechemat în Țara Românească (22 august 1833), Sfântul Macarie se întoarce și el la îndemnul Sfântului Mitropolit și primește ascultare să meargă la Mănăstirea Căldărușani, spre a se îngriji de tipărirea *Vieților Sfinților de peste an*, lucrare pe care o îndeplinește cu multă râvnă. În această perioadă, Sfântul Macarie

înființează școli de muzică pentru monahi la Mănăstirea Căldărușani și la Mănăstirea Țigănești. La Mănăstirea Căldărușani îl întâlnește pe fratele Nicolae Crețu, viitorul Schimonah Nectarie Protopsaltul, mare nevoitor isihast din Schitul Românesc Prodromu de la Sfântul Munte Athos. Văzând cât de frumos psalmodiază, îl încurajează să își înmulțească talantul. În toamna anului 1835, Cuviosul a fost chemat la Buzău de Episcopul Chesarie, fostul său coleg la Școala de Psaltichie a lui Petru Efesiul, și a primit ascultarea de a pregăti tipărirea, pentru prima dată în limba română, a *„Prohodului Domnului nostru Iisus Hristos”*. Cuviosul Macarie a lucrat cu râvnă toată iarna, iar în februarie 1836 a dat la lumină această ultimă tipăritură a sa, cu binecuvântarea și cheltuiala Preasfințitului Părinte Chesarie, care dorea să-l rânduiască director al Seminarului din Buzău. Însă, în vara anului 1836, Cuviosul s-a îmbolnăvit și a rămas imobilizat la pat. A ales să vieţuiască ultimele zile ale călătoriei sale pământești la Mănăstirea Viforâta, unde Maica Iustina, sora sa și totodată starețа mănăstirii, l-a îngrijit cu multă dragoste. Sfântul Cuvios Macarie Protopsaltul a trecut la Domnul în ziua de 30 august 1836, după o scurtă suferință, nu înainte de a o îndatora pe Maica Iustina să ducă singura sa avere, „două desagi pline cu manuscrise psaltice”, Episcopului Chesarie al Buzăului și ierodiaconului său, Sfântul Iosif cel Milostiv, pentru a se îngriji de tipărirea lor. Astfel, strălucind în virtute, în evlavie și în smerenie, fericitul Macarie s-a făcut vas ales al darurilor dumnezeiești, primind de la Duhul Sfânt harisma teologhisirii, prin cuvânt și prin cântare, și arătându-se îndrumător înțelept al sufletelor.

Pentru ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a
Irmos: *Tinerii evreilor în cuptor...*

Pasăre, care îndulceşte prin cântarea ei seminţia românească, ai trăit pe pământ în neagonisire, întocmai ca o pasăre, dobândind comori în Ceruri.

Scosu-te-a Domnul în pustie ca să-ţi porţi a ta cruce pe Golgota şi, rugându-te adânc, schimbatu-te-ai la faţă, înnoindu-ţi puterile pentru alte nevoinţe.

Aur ţi-a fost, Sfinte, Cuvântul, o, Macarie, pe mulţi îmbogăţindu-i, de aceea strigăm cu toată mulţumirea: „O, Doamne al Părinţilor, în veci binecuvântat eşti!”

A Născătoarei de Dumnezeu:

Leac pentru boala cea de moarte ne-ai născut nouă, Fecioară preacurată; de aceea, cântăm acum cu îndrăzneală: „Dumnezeul Părinţilor, în veci binecuvântat eşti!”

Cântarea a 8-a

Irmos: *Pe cel ce S-a preaslăvit...*

Totdeauna spre Domnul ţi-a fost mintea, şi spre Maica Lui, spre pururea Fecioara, cântând şi toate cetele sfinţilor, în multă trezvie, plin de bucurie, smerenie şi râvnă.

Ucenici ai crescut duhovniceşte, învăţându-i să cinstească rânduiala, că, prin aceasta, cu Domnul se vor uni, pe Care lăudaţi-L şi preaînălţaţi-L, popoare, în toţi vecii!

Lipsuri mari îndurat-ai toată viaţa, pentru slava Stăpânului a toate, îmbogăţind pe alţii şi strigând, Macarie: „Pe Domnul lăudaţi-L şi preaînălţaţi-L acum şi în toţi vecii!”

A Născătoarei de Dumnezeu:

Iată, Maică, Fecioară nenuntită, în cântări lăudându-ţi curăţia, cinstim pe Fiul tău, strigând cu evlavie: „Pe Domnul lăudaţi-L şi preaînălţaţi-L acum şi în toţi vecii!”

Cântarea a 9-a

Irmos: *Spăimântatu-s-a de aceasta Cerul...*

Oglindă preacurată te-ai arătat, răsfrângând prin cântări strălucirile Duhului Sfânt, întru care toţi ne putem vedea şi socoti smerenia cu care Stăpânului Îi slujim, trezvia, rugăciunea şi buna-cuviinţă cu care stăm în casa Domnului.

Să-l laude în imnuri cu meşteşug, neîncetat, toate cetele psalţilor, pe întâiul psalt, pe tălmăcitorul dumnezeiesc, luminătorul neamului, povăţuitorul nerătăcit, pe cel ce, cu jertfire, viaţa şi-a închinat-o împodobirii Bisericii.

Iertare, fericite, să mijloceşti împreună cu cetele sfinţilor pentru noi toţi, care cu credinţă te lăudăm şi ne dorim, Macarie, a ta moştenire să o sporim; deci, dă-ne însuflare şi glasuri cuviincioase, spre bucuria credincioşilor.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară nenuntită, nu ne lăsa să cădem în robia vrăjmaşului care, răcnind, caută să piardă, ca un viclean, bunăvoirea inimii, către amăgiri şi deşertăciuni, prin multele ispite şi prin mândria care ne-a scos pe noi din slava Raiului.

Luminânda

Glasul al 3-lea,

podobie: *Cel ce-a împodobit cerul...*

Ne împărtăşeşti lumină prin ale tale glăsuiri, pe care cu mulţumire le-am moştenit, Macarie; pentru aceasta, toţi astăzi îţi lăudăm pomenirea.

Slavă..., Şi acum...,

a Brâului, glasul al 2-lea,

podobie: *Femei, auziţi glas...*

Cel ce pe toate mai presus de gând le-a făcut, Preacurată,

haina ta și brâul le-a cinstit cu nestricăciune, dându-le cetății tale putere și întărire; a căror punere și acum cu bucurie săvârșind-o, o prăznuim cu dragoste.

La Laude
Glasul al 2-lea,
podobie: *Când de pe lemn...*

Sfinte, psalmodia deprinzând, dar în grai străin viersuind-o, te întristai nespus, însă gând de sus ți-a răsărit în inimă, aprinzându-ți dorirea ta, să pui în grai românesc toate bogățiile sfinte ale Bisericii. Astfel, cu îndrăzneală, Părinte, luptă duhovnicească purtat-ai pentru fraţii tăi, Sfinte Macarie!

Vino, ceată sfântă de nemţeni, tu, mare Paisie, vino, adună-ţi obştile cu mitropolitul cel smerit, Grigorie, şi Macarie Dascălul, cu Iosif protopsaltul, cu Visarion, Isaac, podoaba Neamţului, toţi, dar, să-l cinstiţi împreună pe cel de un duh cu voi, astăzi, pe alăuta Duhului, Macarie.

Vino, al melozilor sobor, cei ce întocmiţi melodia şi corul psalţilor, cei care slăviţi în viersuiri şi laude, în Biserica Domnului, pe Sfânta Treime, pe Maica Stăpânului, sfinţii şi îngerii, grabnic cu sfinţitele imnuri, veseli, pe Macarie astăzi cinstiţi-l, pe întâiul între cântăreți.

Astăzi pe Macarie cinstind, întru luminosul său praznic, toţi cântăreţii, veniţi, cei ce împodobiţi cu glăsuiri Biserica: Teofan şi tu, Iosife, Andrei şi cu Roman, Gherman, Mitrofan, Efrem şi Anatolie, Cosma şi Ioan Damaschinul, Cucuzel, Nicodim şi cu Teodor, toţi să-l lăudăm cu graiuri vrednice!

Slavă..., glasul al 5-lea:

Lăsaţi astăzi, fraţilor, înadins, toată împrăștierea, toate grijile apăsătoare ale lumii părăsiţi-le, că, iată, spre bucurie negrăită, cel numit cu numele fericirii ne pune înainte ospăţ duhovnicesc din roadele Raiului înţelegător. Din bunătățile lui să luăm, cu acestea duhovniceşte să ne săturăm, zicând: Părinte Macarie, de bucurie dăruitorule, pomeneşte-ne şi pe noi înaintea Celui de Care acum te bucuri în vecii nesfârșiți!

Și acum..., a Brâului Maicii Domnului, din Minei, glasul al 2-lea:

Precum cu o cunună prealuminoasă s-a împodobit Biserica lui Dumnezeu cu sfântul tău brâu, preacurată Născătoare de Dumnezeu, și, bucurându-se, se luminează astăzi

și în taină dănțuiește, grăind ție, Stăpână: Bucură-te, diademă cinstită și coroana dumnezeiești slave; bucură-te, singura slavă și veșnica veselie a plinătății credincioșilor; bucură-te, limanul, ocrotirea și mântuirea noastră, a celor ce alergăm la tine!

Doxologia mare, troparele, ecteniile și otpustul.

La Sfânta Liturghie

Fericirile pe 8: 4 din Cântarea a 3-a a Brâului și 4 din Cântarea a 6-a a Cuviosului.

Prochimen. Glasul al 4-lea (*Psalm* 115: 6, 3):

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Său.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

APOSTOLUL

Din *Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel* citire (14: 1-4, 7-11, 15-19, 26)

Fraților, căutați dragostea! Râvniți însă darurile duhovnicești, dar mai ales ca să proroci. Pentru că cel ce vorbește într-o limbă străină nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; și nimeni nu-l înțelege, fiindcă el, în duh, grăiește taine. Dar cel ce proorocește vorbește oamenilor, spre zidire, îndemn și mângâiere. Cel ce grăiește într-o limbă străină pe sine singur se zidește, iar cel ce proorocește zidește Biserica. Precum cele neînsuflețite, care dau sunet, fie fluier, fie chitară, de nu vor da sunete deslușite, cum se va cunoaște ce este din fluier, sau ce este din chitară? Și, dacă trâmbița va da sunet nelămurit, cine se va pregăti de război? Așa și voi: Dacă prin limbă nu veți da cuvânt lesne de înțeles, cum se va cunoaște ce ați grăit? Veți fi niște oameni care vorbesc în vânt. Sunt așa de multe feluri de limbi în lume, dar niciuna dintre ele nu este fără înțelesul ei. Deci dacă nu voi ști înțelesul cuvintelor, voi fi barbar pentru cel care vorbește, și cel care vorbește barbar pentru mine. Atunci ce voi face? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea. Fiindcă, dacă vei binecuvânta cu duhul, cum va răspunde omul simplu „Amin” la mulțumirea ta, de vreme ce el nu știe ce zici? Că tu, într-adevăr, mulțumești bine, dar celălalt nu se zidește. Mulțumesc Dumnezeului meu, că vorbesc în limbi mai mult decât voi toți; dar în Biserică vreau să grăiesc cinci cuvinte cu mintea mea, ca să învăț și pe alții, decât zeci de mii de

cuvinte într-o limbă străină. Aşadar, ce este de făcut, fraţilor? Atunci când vă adunaţi, fiecare are ori de cântat un psalm, ori are o învăţătură, ori o descoperire, ori are de spus ceva în altă limbă, ori are o tălmăcire: toate spre zidire să se facă.

Aliluia, glasul 1 (*Psalm* 46: 6, 7):

Stih 1: Cântaţi Dumnezeului nostru, cântaţi; cântaţi Împăratului nostru, cântaţi.

Stih 2: Că Împăratul a tot pământul este Dumnezeu; cântaţi cu înţelegere.

EVANGHELIA

Din *Sfânta Evanghelie de la Matei* citire (26: 20, 26-30, 36-41)

În vremea aceea, când s-a făcut seară, Iisus a şezut la masă cu cei doisprezece ucenici. Şi, pe când mâncau ei, Iisus, luând pâine şi binecuvântând, a frânt şi, dând ucenicilor, a zis: Luaţi, mâncaţi, acesta este trupul Meu! Şi, luând paharul şi mulţumind, le-a dat, zicând: Beţi dintru acesta toţi; acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru mulţi se varsă spre iertarea păcatelor! Şi vă spun vouă că nu voi mai bea de acum din acest rod al viţei până în ziua aceea când îl voi bea cu voi, nou, întru împărăţia Tatălui Meu! Şi, după ce au cântat laude, au ieşit la Muntele Măslinilor. Atunci Iisus a mers împreună cu ei la un loc ce se cheamă Ghetsimani şi a zis ucenicilor: Şedeţi aici, până ce Mă voi duce acolo şi Mă voi ruga. Şi, luând cu Sine pe Petru şi pe cei doi fii ai lui Zevedeu, a început a Se întrista şi a Se mâhni. Atunci le-a zis: Întristat este sufletul Meu până la moarte. Rămâneţi aici şi privegheaţi împreună cu Mine! Şi, mergând puţin mai înainte, a căzut cu faţa la pământ, rugându-Se şi zicând: Părintele Meu, de este cu putinţă, treacă de la Mine paharul acesta! Însă nu precum voiesc Eu, ci precum Tu voieşti. Şi a venit la ucenici şi i-a găsit dormind şi i-a zis lui Petru: Aşa, n-aţi putut un ceas să privegheaţi cu Mine! Privegheaţi şi vă rugaţi, ca să nu intraţi în ispită. Căci duhul este osârduitor, dar trupul este neputincios.

CHINONICUL

Întru pomenire veşnică va fi dreptul. Aliluia.

TIPOGRAFIA CĂRŢILOR BISERICEŞTI
Intrarea Miron Cristea nr. 6, 040162, Bucureşti
Tel.vânzări: 021.335.21.29
Tel.secretariat: 0727.320.602
E-mail: secretariat.tipografie@patriarhia.ro
tipografia@patriarhia.ro; cartibisericesti.ro

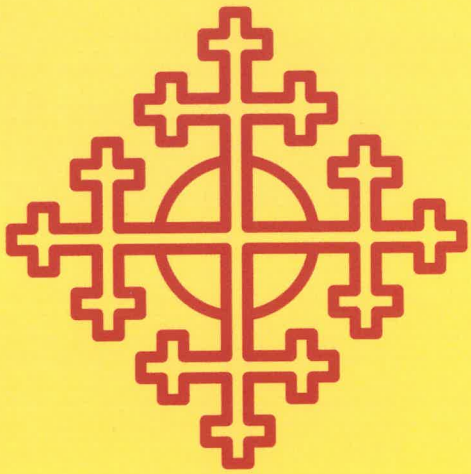

6 422839 013893